

mocnice f-ské podle zák. č. 19/1888, byl přece ve funkci primáře ustanoven již roku 1910 na tehdejší okr. nemocnici, nemající ještě charakteru nemocnice veřejné. Tím se prý stal okr. úředníkem ve smyslu zák. ze 3. října 1907 č. 63 z. z. česk. a takto založený veřejnoprávní poměr nemůže po názoru stížnosti býti rozvázán způsobem, jak se stalo v daném případě.

K námitce toho obsahu sluší odvětit, že o povaze poměru služebního, který snad byl založen vůči st-li jeho jmenováním primářem při tehdejší okresní nemocnici v roce 1910 a o případných nárocích z tohoto právního poměru st-li plynoucích nař. rozhodnutí vůbec nejedná a jím také nijak neprejudikuje. Nemohl proto nss na věcné řešení této otázky vejíti.

Jestliže se tedy st-l nikdy primářem všeobecné veřejné nemocnice ve F. po rozumu zákona č. 19/1888 nestal, pak nelze ani shledati nezákonné porušení jeho subj. práv, jež podle § 2 svého zákona jest nss povolán chrániti, v tom, když na místo primáře při jmenované všeobecné veřejné nemocnici byl vypsán konkurs, ani když st-l k dalšímu výkonu funkce primáře v této nemocnici nebyl připuštěn.

Za tohoto právního a skutkového stavu věci jsou všechny ostatní vývody stížnosti, brojící proti nař. rozhodnutí jak po stránce procesní tak i meritorní, zejména pokud se obšírně obírají státním občanstvím st-le, daným jemu zákazem, vykonávati lékařskou praxi, nedostatkem statutu všeob. veř. nemocnice ve F., nedodržováním předpisův o požadování honorářů a j., pro právní posouzení otázky řádného ustanovení st-le primářem všeobecné veřejné nemocnice f-ské ve smyslu zák. č. 19/1888, která jediné je jádrem sporu, nerozhodny a odpadá proto potřeba, aby se nss těmito vývody stížnosti zabýval.

Č. 8706.

Zaměstnanci veřejní: * Pouhá okolnost, že schovanec má proti třetí osobě abstraktní zákonný nárok alimentární, nečiní jej ještě majetným ve smyslu § 8 zák. č. 2/20.

(Nález ze dne 27. června 1930 č. 10.837.)

Věc: Josef H. v M. (adv. Dr. Milan Krupka z Prahy) proti ministerstvu financí o drahotní požitky na schovanku.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud odpírá st-li nárok na drahotní požitky na schovanku Vlastu Ch. za dobu od 1. listopadu 1921 do 31. prosince 1925, se zrušuje pro nezákonnost. Jinak se stížnost odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Zem. fin. ředitelství v Brně nevyhovělo výměrem z 2. března 1927 žádosti st-lově o přiznání drah. požitků na schovanku Vlastu Ch. vzhledem k tomu, že nejsou splněny podmínky § 8 odst. 2 bodu 1 zák. č. 2/20 Sb., ježto Vlasta Ch. není nemajetnou — — —; dále prohlásilo zem. fin. ředitelství, že nelze přiznati pro jmenovanou

výchovné dle § 13 zák. č. 103/26, ježto nejsou splněny podmínky § 144 odst. 5 cit. zák.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, kterou zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů napadeného rozhodnutí. — — —

Nss uvážil o stížnosti toto:

Nař. rozhodnutím odepřen byl st-li nárok: 1. na drah. přídavky a mimořádné nouzové výpomoci, resp. přídavek na dítě za dobu od 1. listopadu 1921 do 31. prosince 1925, 2. na výchovné podle zák. č. 103/26 za dobu od 1. ledna 1926 nadále — pro schovanku Vlastu Ch. Pokud se týče výchovného podle plat. zák., neformuluje stížnost stížního bodu a jest proto v tomto bodě nepřipustná.

Pokud se týče drah. požitků uvedených ad 1., odepřel žal. úřad uznati vznesený nárok, poněvadž Vlasta Ch. má zákonný alimentální nárok proti své matce a není tedy nemajetná, jak předpokládají příslušné předpisy ve spojení s čl. 1 Šem 8 zák. č. 2/20.

St-l namítá především, že podle vl. nař. č. 348/19 nemajetnost není vůbec podmínkou nároku na drah. požitky. V tom nemá pravdu.

Min. nař. č. 333/1918 ř. z. při vymezení nároku na drah. požitky přihlíží v § 4 jen k těm dětem, které přicházejí v úvahu podle předpisů pensijních. Když potom vl. nař. č. 348/19 v čl. II. »doplnilo«, — jak se výslovně praví, — předpis § 4 min. nař. č. 333/1918 ř. z. ustanovením, že »schovanci . . . jsou postaveni na roveň . . . legitimním dětem zaměstnance«, nelze ustanovení to vykládati jinak, nežli že, pokud jde o drah. požitky, lze ke schovancům bráti zřetel také jen potud, pokud se k nim hledí podle předpisů pensijních. V tomto směru však ustanovuje § 8 zák. č. 2/20, že předpokladem zaopatřovacích požitků u schovanců jest kromě nezaopatřeného stavu ještě, »že dítě jest a zůstává nemajetno«. Možno tedy drah. požitky přiznati na schovance jenom, je-li nejen nezaopatřeno, nýbrž i nemajetno.

Naproti tomu uznal nss důvodnou další námitku, že v daném případě úřad neprávem přijal, že Vlasta Ch. majetek má.

Žal. úřad neuznal Vlastu Ch. za nemajetnou proto, že má zákonný alimentální nárok proti své matce. Výrok ten nelze uznati důvodným již proto, že nelze alimentální nárok dítěte v zákoníku občanském jenom všeobecně a abstraktně normovaný pokládati za majetek, pokud nebyl individuálním aktem co do svého obsahu a rozsahu konkrétnisován a dítěti ať z vlastní vůle osoby alimentací povinné, nebo výrokem soudu přiznán. Pouhá okolnost, že schovanec má proti třetí osobě abstraktní zákonný nárok alimentální, nečiní ho tedy ještě majetným ve smyslu čl. I § 8 zák. č. 2/20 Sb.

Že by tu v daném případě byl takový individuální akt, kterým alimentální nárok Vlasty Ch. proti její matce byl konkrétnisován, žal. úřad nepředpokládá a není ani ze spisů patrné. Ježto žal. úřad vycházel v daném případě z názoru opačného, dostal se tím do rozporu se zákonem.

Č. 8707.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Měl-li profesor státní průmyslové školy na Slov. dne 1. ledna 1926 požitky určité hod-